

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

ЗА ГОДИНУ 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 "
НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 "

НЕДЕЉА 25. ДЕЦЕМБРА 1894.

ЦЕНА је ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ПОЗИВ

За све обvezниke I батаљона VII пука
I позива народне војске.

На основу предписа Господина Министра
војног, од 24. Новембра о. г., ФББр: 7985,
позивају се сви обvezници I батаљона VII
пука I позива народне војске, да 10. Јануара идуће 1895 год. у 7 часова изјутра,
дођу у палилулску касарну, на једно-дневни
прозив и поверу спискова.

Овди се разумеју: сви обvezници борци
све четири чете, све административно особље,
ордонанси, посилни, коморције који припадају
дуже овом батаљону, било штабу или четама.

Сви ови имају собом да понесу свој
војнички билет.

Ко дође на време, биће отпушен кући
истог дана у вече.

Ко не дође, тај ће се предати војном
суду на осуду за непослушност.

Само тежа болест извиниће недолазак,
ову треба доказати лекарском сведоњбом,
која је оверена полициском влашћу. Уз ле-
карску сведоњбу, истог дана, послати и вој-
нички билет а и именовати место свог стана
и редовно занимање.

Бр. 12079 у Београду 7. Децембра 1894
год. Из канцеларије VII пуковске окружне
команде.

Предња наредба доставља се грађанима
ове вароши којих се тиче с' позивом да
према истој неизоставно у свему сљедују
иначе ће искусити све строгости војног за-
кона. Други засебни позиви по овоме од
стрane овог суда неће се никome шиљати.

Из канцеларије војног одељења суда
општине града Београда ОВБр. 369, 12 де-
цембра 1894 године.

ПОЗИВ

ЗА СВЕ ОВВЕЗНИКЕ I БАТАЉОНА VII АКТИВНОГ ПЕША-
ДИСКОГ ПУКА КРАЉА АЛЕКСАНДРА I-ОГ.

На основу претписа Господина Министра
војног од 24. Новембра ове године
Ф.Б.Н. 7985, позивају се сви обvezници
— резервисти I батаљона VII активног
пешадијског пуковира Краља Александра I-ог,
да 10 Јануара идуће 1895 год. у 7 часова

изјутра дођу у штаб VII батаљона Краља
Александра I-ог, који се налази у великој
касарни, на једно-дневни прозив и оверу
спискова.

Под овим се разумеју:

1) Сви обvezници борци све четири
чete I батаљона.

2) Све административно особље, ордо-
нанси, посилни и коморције који припадају
саставу I батаљона.

3) Сви прекобројни I батаљона.

4) Сви обvezници допунеке чете.

5) Сви они обvezници редовне војске
који стално живе у Београду, а припадали
су до ове године саставу местног батаљона.

6) Сви они обvezници редовне војске
који су служили при I чете VII батаљона,
родом су из Београда а до сада нису ни-
како позивати.

7) Сви кадровски послуженици пешадије
других пуковских округа, који стално живе
у Београду а нису никде записани а не-
мају још 30 година старости.

Сви без изузетка да понесу собом своје
војничке билете или отпусте из кадра.

Ко дође на време, тог истог дана увече
отпустиће се кући;

Ко не дође овог дана, тај ће се предати
војном суду на осуду за непослушност.

Само тежа болест извиниће недолазак,
ал ово треба доказати лекарском сведоњбом
овереном и полицијском влашћу. Уз ле-
карску сведоњбу послати штабу овог бата-
љона тог истог дана војнички билет, затим
именовати место свог стана и редовно за-
нимање.

Из канцеларије команданта VII бата-
љона Краља Александра I-ог, 3 Децембра
1894 год. у Београду № 6458.

Предња наредба доставља се грађанима
ове вароши којих се тиче, с' позивом, да
према истој неизоставно одређеног дана оду
у команду VII акт. пука „Краља Александра I,”
иначе ће искусити све строгости
војних закона. Други — засебни позиви
по овоме од стране овог Суда неће се ши-
љати никоме.

Из канцеларије војног одељења Општине
града Београда 5. Дец. 1894 г. ОВБр 335.

СТЕЧАЈ

У општини београдској упражњено је ле-
карско место за кварт Савамалски. Сви они
лекари, који се до сада нису пријавили а
желе то место заузети, нека се пријаве са
потребним сведоњбама најдаље до 30 дец-
ове године. Плата је 2.500 дин., годишње.

Из суда општине београдске АБр. 8331.
10. децембра 1894 год.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
РЕДОВНИ САСТАНАК

1. Децембра 1894. г.

Председавао председник г. Мајаило М. Богићевић, при-
ступавали чланови суда г. г. Стев. Ивковић и Мих. И.
Живадиновић од одборника близи: г. г. Сава Петровић,
Коста Петровић, М. Милашиновић, Јосиф С. Јовановић,
Ј. А. Милићевић, З. К. З. Поповић, Јанаћ Константино-
вић, Љуб. Марковић, Г. Миловановић, Љ. Каљевић, Јаро-
слав Безуха, Б. Милошевић, В. Димитријевић, Софроније
Јовановић, Ф. Розент. Ст. Јосифовић Стев. Д. Поповић,
Ср. Ј. Стојковић, М. Михајловић, И. Д. Стевановић Ј. Ги-
стрић, Ј. Алкалај, С. Ђ. Јорговић, Мих. Ж. Маринковић,
Ст. Н. Поповић, Дим. Милојевић, Др. Никола Х. Николић,
М. Марковић Ж. Кузмановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука сед-
нице држане 24. Нов. 1894. год. и примљен је
без измена.

II.

Одборник г. Стев. Д. Поповић подноси писмен
протест, потписан од свију одборника, што су
се у прошлој седници задржали од гласања при
решавању питања о варошком рејону, у коме до-
казују да је решење одборско од 24. Нов. 1894.
год. АБр. 8462 неправилно и траже да се по-
ов ме предмету инонова гласа.

По прочитању тога протеста АБр. 8463. од-
бор је *решио*:

да се овај протест са свима актима по-
шиље управи вар Београда да она реши, да ли
је решење одборско од 24. Нов. 1894 год.
АБр. 8462 пуноважно с тим, да одбор ос-
таје и даље при томе свом решењу.

III.

Сходно предлогу одборника г. Дим. Милојеви-
ћа и одлуци својој од 17. Нов. 1894. год. АБр.
8470, одбор је *решио*:

да све општинске благајнице прегледају
од времена на време одборски повереници
г. Зах. К. З. Поповић Дим. Милојевић, Ми-
хајло Михајловић и Милан Ж. Маринковић.
При прегледу морају бити присутни најма-
ње њих тројица и за сваки поједини пре-
глед нарочитим актом председника општине
овлашћени.

IV.

Одборник г. Стеван Ђ. Јорговић пита да ли је познато општинској управи, да општински марвени лекари наплаћују по попа динара од сваког свињчета кад га прегледају, па ма оно било мало прасе, као и да ту таксу себи узимају.

Председник је изјавио:

да ће на ово питање одговорити у идућој седници, кад прибави потребног извешта.

V.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд, АБр. 8406, 8156, 8237, 8157, 8215, 8290, 8158, 8396, 8345, 8218, 8214, 8216, 8217, 8155, 8346, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да су доброг владања и доброг имовног стања: Арса Илић каферија, Јован Џакић шпекулант и његова жена Гроздана, Спасоје Васовић трговац, Јован Петровић бакалин, Светозар Гођевац трговац; да су доброг владања и средњег имовног стања: Милан Петровић каферија и жена му Милка, Лазар Ковачевић надзорник гасне жељезничке фабрике; да су доброг владања и сиротног имовног стања: Владимир Колачек бремзер трамваја, Катица Јовановић служавка, Ђорђе Берић авизор жељезнички, Сава Панић пильар; да су му непознати: Глигорије Младеновић надничар, Хајм Теста служитељ, Мијат Станковић шпекулант, Тодор Глигоријевић скитница.

V.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротијом стању и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 17870, 17227, и 18152, одбор је изјавио мишљење:

да се Јоци Кирићу не може дати тражено уверење пошто је стран поданик; да се Милутину Поповићу изда тражено уверење на основу сведочбе потписаних грађана; да се Данилу Михајловићу не може дати тражено уверење пошто општина београдска није надлежна да издаје уверења о околностима, која се у другој држави збила. (Има везе са решењем одборским од 16. Авг. 1894. год. СБр. 11479.).

VII.

По прочитању реферата главнога књиговодства АБр. 8460, којим се тражи да се одобри привремена исплата набављених дрва за огрев за ову зиму, па да се тај издатак расходује из буџета за 1895. год. пошто су одобреној сумом за 1894. год. исплаћена дрва за прошлу зиму, — одбор је решио:

да се седамнаест хиљада две стотине четрдесет и два динара и 50 парара за набављена дрва за ову зиму исплате на рачун привремених издатака, па тај издатак стави на терет буџета за 1895. годину.

VIII.

По прочитању извештаја кварта палилулског АБр. 8259, којим се јавља, да се Евгеније Чоловић овд. трг. неће да прими за тутора цркве палилуске, одбор је решио:

да се разложи Евгенија Чоловића не уваже, и да се мора примити за тутора цркве палилуске.

IX.

По прочитању предлога протопрезвитерата београдског АБр. 8384, одбор је решио:

да тутори капеле за дунавски крај, отворене у дому Светога Саве буду и то: главни тутор Никола Кики трг. а помоћници Раде Антић каверија и Павле Новаковић бакалин.

X.

Председник извештава одбор, да су г.г. Димитрије Крсмановић одборник и Светозар Стевановић одборски заменик дали оставке на ову дужност и да им је суд општински, решењима својим од 23. Новембра 1894. АБр. 7924—8227 оставке уважио, као и да је одборски заменик Алекса Стојановић умро.

Одбор је пријмио:

и знају ово саопштење и одао последњу пошту покојном Алексе Стојановићу речима „Бог да му душу прости“. Да се и ова места попуње новим избором на дан 11. Децембра 1894. год.

XI.

По прочитању протокола лицитације АБр. 8159, држане за набавку потребне величине мекиња, на којој лицитацији није било лицитаната одбор је решио:

да сам суд општински набавља од овд. продаваца потребну количину мекиња по пијачној цени оног времена, кад коју партију буде набављао.

XII.

По прочитању протокола лицитације АБр. 8424, држане за давање под закуп чишћење пијаца и других јавних просторија у 1895. год. одбор је решио:

да се чишћење пијаца и других јавних просторија у 1895. год. уступи према прописаним погодбама најнижем понуђачу Јосифу Здравковићу, овд. за годишњу цену од седам хиљада четир стотине деведесет и три динара.

XIII.

По прочитању протокола лицитације АБр. 6807 држане за давање под закуп чишћење димњака на општинским зградама; по прочитању извештаја економног одељења о броју димњака и молбе Марије Алексеј димитрија АБр. 8925; одбор је решио:

да се ова лицитација одбаци и по нова распиши на коју нарочито да се позове Марија Алексеј.

XIV.

Председник износи одбору на решење извештаја поверилишта одређеног за преглед рада проф. г. Милана Ј. Андоновића на изради планова за Светосавски крај и Ново Селиште, којим се предлаже да се не штампа у општинским новинама уговор и извештај грађевинског одељења о овоме. По прочитању тог извештаја одбор је решио:

да се у свему изврши решење одборско од 10. Новембра 1894. год. ГБр. 3341, према чему се има и извештај са уговором штампати.

Награда поверилицима за преглед рада г. Милана Андоновића да се одреди по свршеном послу.

XV.

Председник извештава одбор, да је поверилиште, изабрано у седници одборској од 6. окт. 1894. АБр. 7015, за проучавање уговора о електричном осветљењу довршило свој рад и поднесло извештај.

Одбор је одлучио:

да се овај извештај изнесе одбору на решење као хитна ствар у првој седници што по реду долази.

XVI.

Председник износи одбору на решење предлог главног школског одбора, да се двојици пензионисаним учитељима даје из општинске касе додатак за стан и огрев а да они буду дужни за ово замењивати учитеље, који због болести не могу доћи на предавања. Даље подноси одбору на решење претпис господина министра просвете и црквених дела, да општина притече у помоћ држави за подизање грађевина за средње школе

бесплатним уступањем зграде основних школа за дунавски крај или подизањем једне нове грађевине, у којој би се сместили цела гимназија. Одбор је одлучио:

да се оба ова предмета ставе на дневни ред, кад по реду дођу.

XVII.

По прочитању акта и процене имења Симе Јовановића Племића у Мајданском улици, што му се за проширење те улице одузима, одбор је после поименичног гласања са 15 гласова против 11 (2 нису гласали а 2 отишли из седнице) решио:

да се ово имење Симе Јовановића Племића по нова процени, пошто је ова врло скупа.

XVIII.

Председник износи одбору на решење молбе Ранка Гођевца и Јована Барловца овд. фабриканата, да општина ослободи свих општинских дажбина предмете, што су им потребни за њихове фабрике, пошто је држава исте ослободила државних терета сходно повластици датој њиховим фабрикама.

По прочитању тих молби АБр. 6532, одбор је решио:

да се преко обе ове молбе пређе на дневни ред.

XIX.

По прочитању акта команданта места и извештаја члана суда г. Јов. Антонијевића АБр. 4268 одбор је одобрио:

да војене команде могу бацати и чувати ћубре на месту иза Вајфертове пиваре, одакле је копана земља за наспање баре Венеције, с тим, да се на овоме месту може чувати само коњско (италско) ћубре.

XX.

По прочитању акта под СБр. 14030 и АБр. 7283, по којима траже Стеван Јевтовић и Танасије Марковић, да се ослободе цдања за вишетрошеној води из новог београдског водовода одбор је решио:

да се молилац Стеван Јевтовић одбије од тражења и да буде дужан платити таксе за утрошеној води из новог водовода.

Да се суд општински увери да ли има места ослобођено у Танасија Марковића према предлогу водоводне управе и према томе, што његова кафана не потребује ону количину воде коју по правилима кафане плаћају, јер нема никаква рада у њој, па да суд према томе свом уверењу реши ову ствар.

РЕДОВНИ САСТАНАК

8. децембра 1894. год.

Председавао председник г. Михајло М. Богићевић, присуствовао члан суда г. М. П. Живадиновић, од одборника били: г. г. М. Милашиновић, Љ. Калевић, Љуб. Марковић, Сава Петровић, Зах. К. З. Поповић, Стев. Д. Поповић, Јеротије А. Миливојевић, С. Ђ. Јорговић, Софроније Јовановић, Горњаков Миловановић, Ферд. Розелт, Живко Кузмановић, Благоје Милошевић, Јанак Костандиновић, Ј. Алкалај, Стеван И. Поповић, Дим. Милојевић, Јарослав Безуха, Ђорђе Димитријевић, Мих. Михајловић, Ср. Ј. Стојковић, Јован Ристић, Н. Д. Стевановић, Мил. Марковић, Павле Ђ. Радојевић, Др. Никола Х. Николић, Мил. Ж. Маринковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 1. децембра 1894. год. и у одлуци АБр. 7015 учињена је допуну.

да се у седницу, у којој ће се решавати о извештају о електричном осветљењу, позове и г. Ђорђе М. Станојевић председник комисије за осветљење и трамвај.

II.

Председник општине извештава одбор, да је на збору грађана, држаном 4. децембра 1894. г. изабрат за кметовског помоћника г. Стеван Јоциловић овд. трговац и да је избор пунова-

жан, пошто није било жалбе, то позива г. Јосифовића, да на ову дужност положи законом прописану заклетву.

Г. Јосифовић је положио заклетву пред одбором, и одбор је *решено*:

к' знању ово саопштење.

III.

По прочиташу акта истражног судије за вар. Београд АБр. 8483, 8484 и 8469, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесног лица, одбор је *решено*:

да му је Драгољуб Димитријевић катфа столарски непознат; да су доброг владања и сиротног имовног стања Рудолф А. Бенедикт, Калман син Фердинанда Брила и Таса П. Драгутиновић шпедитер.

IV.

По прочиташу молбе Станимира Ђокића овд. кројача СВр. 19098, којом тражи уверење о свом породичном односу, одбор је *решено*:

мишљење, да се молиоцу може дати тражено уверење.

V.

По прочиташу молбе Дим. Т. Сувајчића званичника ове општине АБр. 8456, одбор је *решено*:

одобрава се молиоцу Дим. Т. Сувајчићу званичнику ове општине једномесечно осуство због служења у војсци, с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

VI.

Одборник г. Стеван Д. Поповић саопштава одбору, да је у београдском листу Вечерње Новости броју 337 од 6. децембра 1894 год. изашла белешка под насловом „Одбијене од тражења“, у којој се представља да је данашњи одбор одбио прваке власти да им да једно општинско празно земљиште на Врачару за подизање богословске зграде.

Пошто ова белешка представља ствар неистинито предлаже одбору да исту званичном исправом исправи.

Одбор је *решено*:

да суд општински ову белешку исправи званичном исправом, која ће бити основана на актима о овоме предмету.

VII.

Одборник г. Стеван Д. Поповић пита председништво кад ће суд општински поднети одбору на решење буџет за 1895. г.

Председник одговора:

да ће се буџет за 1895. год. изнети одбору на решење чим буду сва права и имања општинска дата на лицитацију, што ће кроз који дан и бити.

VIII.

Одборник г. Љуб Ковачевић примећује, да многи од одборника вуло ретко долазе у седнице одборске.

Одбор је *решено*

суду, да најстројије поступи по усвојеним правилима што не долазе у седнице а изостанак не правдају.

IX.

По прочиташу реферата члана суда г. Мил. Ј. Живадиновић АБр. 8673, да је г. Љуб. Ковачевић одборник и члан комисије за пријем читаонице београдске већ од дужег времена на путу и да се скоро иже вратити па да би требало изабрати другог одборника за члана ове комисије, — одбор је *решено*:

да одборник г. Стеван Д. Поповић буде члан поверилишта за пријем читаонице београдске на место г. Љубе Ковачевића.

X.

По прочиташу молбе Соломона Ј. Азијела АБр. 8206, којом моли да се ослободи дужности

поротничке, пошто је већ оптерећен неколиком оваким грађанским дужностима, одбор је *решено*: да се Соломон Ј. Азијел ослободи дужности поротничке за 1895. год. изабрав на његово место за поротнике г. Димитрија Кремановића, овд. трговца.

XI.

Председник извештава одбор, да је одборско поверилиштво, изабрато у седници одборској од 10. Нов. 1894. г. АБр. 8139 за састав правила за београдске тргове, довршило свој рад и подело извештај.

Одбор је *решено*:

да се овај извештај изнесе одбору на решење као хитан предмет у седници, што за овом долази.

XII.

По прочиташу предлога скономног одељења општине београдске АБр. 8553, да се уговори о закупу месарских плацева на вел. тргу продуже са садањим закупцима још за четири месеца (до 1. Маја 1895. год.) под истим погодбама и за исту цену, одбор је *решено*:

да се закуп свих плацева месарских на великому тргу сем четвртог петог и шестог на доњој страни продужи још за четири месеца (од 1. Јануара до 1. Маја 1895. г.) са садањим закупцима, под истим погодбама и истој годишњој цени која је означена у одборском решењу од 30. Нов. 1893. год. СВр. 20933 и од 27. Јануара 1894. год. СВр. 21003.

Плацеви на доњој страни под бројем четири, који је држао под закуп Мика Константиновић и пети и шести, које је држao Коста Панђела, да се путем кратке лицитације издаду под закуп до 1. Маја 1895. год. пошто досадањи закупци не пристају на продужење закупа.

XIII.

Сходно решењу одборском од 7. Нов. 1894. г. АБр. 8140, председник износи одбору на преглед и одобрење погодбе, под којима се има издати под закуп чишћење и прањење нужника и помијара.

По прочиташу тих погодба одбор је пошто је поименичним гласањем са 18 гласова против 10 одлучио, да буде само један концесионар за целу варош *решено*:

да се чишћење и прањење нужника и помијара у 1895. год. изда под закуп једноме концесионару под погодбама, које је суд општински прописао са овим изменама и допунама:

а) да концесионар мора имати онолико справа за чишћење, колико општинска власт од времена на време буде нашла за потребно.

б) да концесионар буде дужан најдаље за три дана очистити нужнике или помијаре, од дана кад му се сопственик за чишћење пријави;

в) да концесионар не плаћа никакве трошаринске таксе на кола којима нечија тоју износи ван вароши

г) концесионар је дужан у року од 60 дана набавити нужне спрave, рачунајући од дана, кад му се овај посао уступи.

д) да за тачно извршење овог уговора положи једну хиљаду динара кауције у готовом новцу или папирима од вредности.

е) да буде дужан бесплатно отворити и затворити (зазидати) јаму, у којој је нечистоћа.

ж) све казне над концесионаром изриче и извршује суд општински.

з) да суд општински пропише, како ће се грађани пријављивати концесионару за чишћење, како ће се и ко ће од стране суда општинског контролисати концесионара да тачно испуњује своју обвезу, па да те пропише објави грађанству.

XIV.

На предлог председника општине, одбор је *решено*:

да се извештај комисије о прегледаним локомотивама купљеним од Карамарковића из Пожаревца и предлог да се радња са мртвачким колима да под закуп, — ставе на дневни ред кад по реду дођу.

XV.

Председник извештава одбор, да је г. Ђорђе М. Станојевић на путу те се не може сад рећи вати о извештају комисије о уговору за електрично осветљење, који је за ову седницу као хитан предмет стављен на дневни ред.

Одбор је *решено*:

да се решавање по овоме предмету одложи до доласка г. Ђ. М. Станојевића.

XVI.

Председник износи одбору на решење понуду Камила Пати, да постави тротоар у Кастијотовој улици, где још није постављен.

По прочиташу те понуде ГБр. 5489, одбор је *решено*:

да се за постављање тротоара у Кастијотовој улици држи лицитација и на истој лицитира од јединачних цена означеных у извештају грађев. одељења на овој понуди.

XVII.

Председник износи одбору на решење понуде Љуб. Остојића пуковника у пензији, Јосифа Ђимића Аризала и Драгутина Илића, којима нуде општини на откуп плоче тротоарске израђене у њиховим мајданима.

По прочиташу тих понуда ГБр. 4922, 5245, 3883 одбор је *решено*:

све ове три понуде с тим, да понуђени материјал за сада није потребан општини.

XVIII.

По прочиташу акта VII. пук. окр. команде АБр. 781, 1944, 3520, 3657, и 3782, којима се тражи од општине да о своме трошку подигне потребне зграде за смештај кола, оружја, одела и другог војеног материјала одбор је *решено*:

да суд општински проучи и поднесе одбору предлог, на који би се начин и одакле могла набавити потребна суме новаца за подизање ових зграда.

XIX.

По прочиташу мелбс Ђорђа Вајфера АБр. 5445 и извештаја и предрачуна грађевинског одељења ГБр. 4300, за оправку пута, што поред његове пиваре води у Топчидер преко брда, одбор је *решено*:

да се овај предмет упути одборском поверилишту, које има дужност да определи, које ће се улице и како калдрмисати у 1895. и другим годинама.

XX.

Председник износи одбору на решење молбу виших завода за васпитање девојака за новчану помоћ заједно са извештајем одборског поверилишта о стању тога завода.

По прочиташу те молбе АБр. 7852 и извештаја АБр. 8571, одбор је *решено*:

да се вишем заводу за васпитање девојака у Београду изда као помоћ из општинске касе а из партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове хиљаду и две стотине динара.

Сума ова да се исплати г-ђици Ј. Сладојевићу сопственици и управитељи

тога завода и то једна половина одмах а друга половина после три месеца.

XXI.

Председник општине одговарајући на интерпелацију одборника г. Стевана Ђ. Јорковића учињену у прошлјој одборској седници, изјавио је, да марвени лекар општински има дужност да прегледа све свиње и да за тај преглед има право по закону да наплати таксу за свој труд.

Одбор је, саслушавши и марвеног лекара о овоме *и да вељио се:*

овим одговором председника општине.

О Б З Н А Н А

Суду општине вароши Београда потребан је један плац за подизање основне школе у овом кругу:

Од кафане „Америке“ једренском улицом до тоскине чесме. Кроз јаворску улицу до кафане „Босне“ поред параносовог хана на парни млин „Захарија“ уз каменичку улицу до окружне апсане и зеленим венцом до „Америке.“

Плац треба да запрема 5000 квадрат. м. најмање.

Ако појединци неби имали плац довољне величине а њихов би плац са којим суседним одговарао горњој потреби нека поднесу заједничке понуде.

Понуде треба поднети најдаље до 20. Јануара 1895 год. ово општинском суду.

АБр. 7716. Од суда општине београдске 17. Децембра 1894 год.

ОПШТИН. ЛИЦИТАЦИЈЕ

Према решењу Суда општине Београдске АБр. 8862. — Економно одељење истог суда, држаће на дан 29. т. м. од 2—5 сати по подне другу лицитацију, за давање под закуп *три* месарска плаца на вел. тргу и то: IV, V VI у доњем реду месарских продавница.

Лицитација ће се вршити у канцеларији економног одељења. Кауција се положе за сваки месарски плац по 120 дин. Остале погодбе могу се видети сваког радног дана, а и на сам дан лицитације.

Ко жели ма који од ових плацева узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

АБр. 8862. — Од суда општине града Београда, 22. Децембра 1894. године у Београду.

Према решењу Суда општине Београдске од 22. тек. мес. АБр. 8759. — Економно одељење истог суда, држаће на дан 30. Децембра од 2—5 сахати по подне, *треху* лицитацију, за давање под закуп почињеног меса од бобичавих свиња које се колују на општинским кланицама.

Лицитација ће се вршити код кланица општинских. Кауција се положе 50 дин. у готову или српско-државним папирима од вредности. Остале погодбе о овом закупу могу се видети у свако доба пре и по подне.

Ко жели ово право под закуп узети нека означеног дана дође и лицитира.

АБр. 8859. — Од суда општине града Београда, 22. Децембра 1894 године у Београду.

Према решењу одбора општине Београдске од 8. децембра ове године АБр. 8685, — суд општине београдске, држаће на дан 31. тек. месеца од 2—5 сати по подне, јавну усмену лицитацију за чишћење нужника и помијара у вароши Београду за 1895. годину.

Лицитација ће се вршити у канцеларији економног одељења.

Кауција се положе 1000 дин. у готову или српско-државним папирима од вредности, остале погодбе могу се видети сваког радног дана, а и на сам дан лицитације у канцеларији економног одељења.

Ко жели овај рад узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

АБр. 8685, — Од суда општине града Београда, 20. децембра, 1894. год. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ**I. Димничарство:**

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.20 д.
- б) За не зидан шпархерд 0.20 д.
- в) За узидан 0.40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0.05 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0.10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0.10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0.20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.75 д.

II. Пражњење помијара и нужника.

- а) Од кубног метра 10 — д.
- б) Од акова 0.50 д.

III. Псетарина.

- а) Марка за пашче за годину дана 3 д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7 д.
- б) Гроб за одрасле 12 д.
- в) Мала гробница 555.52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998.39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099.39 д.
- е) Велика гробница I. реда 168.457 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0.25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0.70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0.60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, АБр. 9449.

Час ти је поднети Суду резултате, извршених анализа београдских пијачних вода од 1. до 8. от Децембра ове године.

СУДУ ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

	Узета проба	Темпер. воде	Чврст. мат. ваздуха	Утробени перм.	Хлора	Азотасте кисел.	Амонијак	Силни. диоксид.	Алум. и гвож. окс.	Оксид. гвожђа	Магнезијум	Сумпорне кисел.	нема. степ.	Број багтер. у см.	НАПОМЕНА	багтерија бројања до 8 дана
Беле Воде Машци зграда	2/12	14,5°	-3,0	0,003	0,023	0,0038	0,0017	0,0017	0,009	0,009	0,0096	0,0096	0,009	0,009	0,009	0,009
Беле Воде Бунар IV.	2/12	12,5°	-3,0	0,0035	0,0035	0,0035	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017
Бунар у кафани „Ресник“	3/12	11°	-3,5	0,544	0,003	0,003	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001	0,001
Вар. водов. „Пантан“ трг.	3/12	9°	-3,5	0,306	0,003	0,003	0,0013	0,0013	0,0013	0,0013	0,0013	0,0013	0,0013	0,0013	0,0013	0,0013
Нов водов. „Лабораторија“	1/12	12,5	0	0,512	0,003	0,003	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017	0,0017

У Београду 1894 год. 10 XII

Др А. Зега,
општински хемичар.

ОПШТИНЕ У ЖЕНЕВСКОМ КАНТОНУ

ЦРКВЕНА УРЕЂЕЊА И ДОБРОЧИННИ ЗАВОДИ

Организација Женеве општине, заснована је на истом основу, на коме је и држава уређена. Има свега две тачке, које одступају од ове истоветности, и то: једна је, што је трајање чиновничког звања у општинама одређено на четири године дана, и друга: што сама Женевска општина има свој управни одбор, а у сеоским општинама, дужност овога одбора врши један кмет.

Женевски кантон подељен је на 48 општина. Свака општина има за себе своју управу. Општински часници бирају се у свакој општини на општинском збору. Овај збор сачињавају сви бирачи. Право бирачко имају сви они слободни швајцарски грађани, који уживају политичка права, а ова права уживају они:

- а) који су рођени и живе у дотичној општини, или,
- б) који су стално настањени, или,
- в) који имају својих непокретних добара у општинској просторији, или најзад,
- г) који ту станују више од једне године дана, па ма да су дошли из другог ког Кантона, или општине.

Ни један од ових бирача не може бити бирач у две општине или члан у два општинска суда.

Општина, варош Женеве, састављена је из 41. чланова. У другим општинама, општинску управу, сачињавају:

седам часника, на 300 становника,
девет на 301 до 800 становника,
дванаест на 801 до 1500 становника.
Осамнаест на више од 3000 становника.

Општинско часништво, бира се сваке четврте године, и на крају свога четворогодишњег мандата, могу бити одмах поново бирани.

А, не могу бити бирани за општинско часништво: државни саветници, ред свештеничких лица и службеници општински под надницом (агенти).

Управа у Женевској општини поверила је једном одбору, који се састоји из пет чланова, а у другим општинама, дужност овога одбора, врши кмет са двојицом својих помоћника.

Како кметови и њихови помоћници, тако и чланови управног одбора, бирају се сви на општинском збору на 4 године. По истеку овога рока, могу поново бити бирани осем оних које је државни Савет збацио са дужности.

Наименовање ових врши се из средине општинских бирача, а сваки мора да има најмање 25 година.

Чланови управног одбора и кметови могу и не бити изабрани за општинске одборнике, у ком случају немају решавајући глас у седници општинског одбора.

Пре него што приме дужност, избрани часници у општини вароши Женеве, полажу заклетву пред Државним Саветом, а одборници општински пред својим кметом.

Председника заступа, у случају изостанка или неке мање сметње, у дужности, један од његових

помоћника, кога он изабере, а ако ово није учињено, замењиваће га први кметовски помоћник.

Рад општинског суда.

Општински суд ради јавно. А кад судије нађу за сходно, могу претворити јавну седницу у тајну.

Општински суд врши ове послове:

- а) решава о општинском буџету;
- б) решава о издатцима, који нису буџетом предвиђени;
- в) склапа годишње рачуне;
- г) решава о начину управљања са општинским добрима, и о ономе што се односи на унапређење и чување општинске имовине;
- д) решава о арендама, њиховим условима и њиховом року и о промету и судским радњама;
- ђ) решава: о отуђењу, продаји, преносу, размени, подели и о набавци непокретних добара;
- е) решава: о поклонима, о легатима, који се општини остављају без икаквих обавеза за њу;
- ж) решава о регулацији и рушењу зграда;
- з) решава о отварању или затварању друмова и путова;
- и) решава о експропријацији у општем интересу;
- ј) решава о пројектима за трасирање улица, и о свима осталим радовима, који утичу на побољшање и корист у општини, и о свему ономе што има везе са општинским интересима.

У сеоским општинама, општински суд решава између осталог:

- а) о начину којим се одржавају путеви.
- б) да је мишљење о променама грница и сирона општинске просторије.

в) поставља учитељице и помоћнице ових, за дечије школе изузимајући случај, кад Државни Савет на основу квалификација, једногласно избере неко лице за учитеља или учитељицу; у том га случају извесна општина мора да прими.

Решења и одлуке општинског суда достављају се Државном Савету. Неке одлуке општинске морају се извршити и без одобрења Државног Савета, а неке не могу. Одлуке које морају да имају одобрење Државног Савета, ове су:

годишњи буџет,

рачун о финансијама,

трошкови који су одобрени преко буџета, а који су прекорачили десети део општинских прихода,

отуђивање, продаја и подела непокретних добара општинских,

одлуке општинске, релативне, према појединим предметима као што су: трајање аренде дате под закуп најмање на 9 година. Легати или поклони дати општини, а повлаче за собом какве терете или какве услове; отварање или затварање извесног друма; пројекти за трасирање улица, експропријација у општем интересу.

Општински судови имају сваке године две редовне скупштинске сесије и то у месецу мају и децембру. Но ове скупштине могу бити сазване и у ванредан сазив, а њих сазива у вароши Женеви, управни одбор општински, а у сеоским општинама кметови.

Овим скупштинама председава у сеоским општинама кмет, а у Женеви, одбор општински бира председника за ову сесију и три члана њему у помоћ.

Рад управног одбора вароши Женеве.

Дужност управног одбора је:

да управља свеколиком имовином вароши Женеве и ову чува;

да управља буџетским извршењем и да нази на шта овај има да се троши;

да спреми годишњи буџет;

да рукује општинским приходима;

да извршује одлуке општинског одбора;

да издаје имовину општинску или неке приходе под закуп;

да васпостави аренду;

да се стара да правилно улазе суме прихода општинских у општинску касу;

да предузима свеколике мере, како се неби компромитовали интереси општински;

да поставља, а у случају потребе и да забијаје, административне чиновнике;

да руководи општинским пословима;

да прима поклоне или легате, који су општини намењени и то у покретности ако не повлаче никакву обавезу и не прелазе суму од 2.500 динара.

да поставља учитељице и помоћнице овим у дечијим школама, изузимајући кад Државни Савет избере лице за учитеља-љицу, према поднетим квалификацијама, онда такво лице мора да прими дотична општина;

да даје држави мишљење о пројектима за рушење и подизање вароши приликом регулације;

да поставља знакове дуж пута, ради сигурнијег саобраћаја:

да нази на улице, плацеве и шеталишта за публику;

да нази на тачно извршење полицијских правила при општинским здањима; купатилима, кланичама, кејовима, пијацама, продавницима разним на јавним местима, отицању воде из канала, воду хидрауличке машине, кола и управљање са њима, када која треба да пролазе;

да нази на осветлење и здравствене интересе;

Што се казни тиче, то је остављено општинским чиновницима, да је ови и изрекну и изврше.

Један члан управног одбора представља управника вароши.

Чланови управног одбора примају годишње и то: председник 4000 а она друга четворица по 3000 динара годишње.

Рад кметова.

У сеоским општинама кметова је дужност: да по овлашћењу Државног Савета, обзнађује и извршује упутства, како се закони имају да врше и применују.

При општинској и судској полицији, да предузима све мере, што засецaju у општу полицијску службу. Он може захтевати жандармерију

у колико му даје власт његов положај, при вршењу његове дужности. Он има права да под својом личном одговорношћу уапси преступника, но тако да у року од 24 сата о томе извести државног прокуратора.

Поред своје општинске власти, он представља у општини и полицијску државну власт.

Његова је дужност још:

да се стара о управи и одржавају општинских добара;

о извршењу одлука општинског суда;

о достојном представљању, кад то буде потреба захтевала;

о побољшању прихода;

о управљању са општинским радовима;

о предузимању, ма и привремених мера, које он нађе за добре, за чување општинских интереса и да правилно уноси суме прихода у општинску касу.

Он може да прими поклон или легат у поокретности, ако овај не повлачи за собом никакву обавезу и не прелази суму од 250 динара.

За вршење дужности, кмет прима плату, коју му општински суд одреди.

Сuspendовање и распуштање чланова општинског суда и збацивање кметова и кметовских помоћника.

Државни Савет може да обустави одлуке општинског суда, и то:

кад општински суд издаје у свом раду изван круга своје, уставом и законом, обележене власти, и кад неће да се саображава прописима законским.

Кантонска је скупштина позвана, да у року од 8 дана огласи престанак важења општинских часника и то ако нађе да је Државни Савет имао законских узрока за обустављање таких одлука.

Поновни избор бива у року од месец дана, рачунајући од дана кад је кантонска скупштина одобрila одлуку Државног Савета.

Кметове и кметовске помоћнике може да збаци Државни Савет:

због неизвршења наредба које је Државни Савет, као највећа власт у Кантону, у границама устава и закона, упутила да их ови изврше, па то не учинили;

кад се констатује каква неуређеност, и. пр. каква утaja;

кад неће да испуњују своје дужности;

кад не долазе на дужност без оправданог узрока у року од 3. месеца;

кад намерно неће да врше законе и законске наредбе;

кад Државни Савет забаци кметове због ових узрока, они немају права на жалбу, и не могу бити поново бирани.

Најзад оне општине, које мисле да су општећене, одлуком Државног Савета, у материјалном смислу, имају права да се жале кантонској скупштини, и ова узима у поступак оваку жалбу у својим првим редовним сесијама, пошто предходно испита да ли општина има права на жалбу.

Вера и црква.

Уставом од 1847 и законом који је на основу овога издат 26. Августа 1868 године, ујемчена је потпуна слобода свију вероисповеди у целом пространству државном.

Све вероисповеди имају подједнако право на заштиту од стране државе, али с друге стране, обvezne су да се саображавају, како општим законима, тако и правилима полицијским у односу на њихове снојне радње. Ношића неког свештеничког одељења по вароши и улицама је забрањена, сем ако то није за време неког привременог бављења у Кантону. Иста се забрана распостира и на религиозне церемоније.

Држава потпомаже народну религију протестанску и католичку. Ова обавеза изазивала је честе и живе дискусије, али предлог, да се избрише из буџета партија на религију, другим

речима, да се развоји црква од државе одбачен је први пут у Скупштини 5. Октобра 1872 године а доције и народ је то одбацио са већином од 9306 гласова противу 4044, 4. јула 1880 године.

а) народна протестанска црква

О протестанској цркви, чије су задаће тако дugo бркане са задаћама републиканским, и која је учинила тако значајан утицај на институције земаљске, разумевајући овде право већине жевеских грађана.

Као прва призната међу осталим институцијама уставом од 1847 године, она се уредила у својој организацији, законом од 25. Марта 1874 године.

Она се састоји из Швајцарских протестаната, који су примили њен облик организације. Администрација је искључиво поверила једној конзијорији, која се састоји из 25. чланова световног реда и 6 чланова мирског реда (пастора протестанских). Ови су узети између бирача, а наименовао их је на четири године један одбор изабрат између свије швајцарских грађана протестаната, који уживају своја грађанска политичка права у Кантону. Закон одређује да ни један швајцарски грађанин несме бити на изборним листама од две различне вероисповеди и да свако тражење допуста за на листу, неке друге вероисповеди, може имати места само на две године пре избрисавања на првој.

Конзијорија бира у својој седници једну извршну комисију од пет чланова, чији председник мора да буде из реда световног (цивилног).

Она бди над општим интересима цркве, управља са свим оним, што се односи на вероисповед у религиозном обучавању и чисто административном, одређује број округа парохијских, под условом, ако ово и Државни Савет одобри, поставља свештенике који су евршили теолошки факултет протестанском у Женеви, или признату, одговарајућу овој, титулу неког другог универзитета.

Кантон је подељен на 16. парохија. Варош Женева само је једна парохија. Свака парохија именује свога пастора, који да би могао бити изабран, мора имати најмање 25 година и да има сведочбу о евршеном теолошком факултету протестанском у Женеви, или признату, одговарајућу овој, титулу неког другог универзитета.

Пре него што прими дужност, пастор полаже заклетву пред Државним Саветом. Он обучава и проповеда под својом сопственом одговорношћу и без да се његова слобода може ограничити у исповедању вере, нити највећа формула литеју једини у интересу цркве.

б) католичка црква

Католичка црква, таква, каква је сада и каква се одржала до устава од 1847 године, као и какву је признао овај, припадала је вероисповеди римокатоличкој и сачињавала део Фрибуршке епископије. Услед преноса, која је изазната између Швајцарске конфедерације и достојанства Папског због институције једне капелане апостолске, у Женевском Кантону, народ је усвојио закон 21. марта 1873, који реорганизује католичку вероисповед на новим основима црквеним, са једном огромном већином од 9081 гласова противу 151.

Један део женевских католика одбио је то, да се потчини и организова се као независна заједница од државе.

По томе закону, попови и епископи бирају се између бирача католичких, који су записани на бирачким листама кантонским; а могу се збачити са својих положаја. Пре него што приме дужност, полажу заклетву пред Државним Саветом.

Привремена Црквена управа поверена је: за парохију Женевску једном одбору од девет световних лица, за осталих четрнаест парохија одбору од 5. чланова које су изабрали бирачи парохијски, а за цео кантон једном врховном одбору од 30 чланова, од којих су 25 световног реда а 5 духовног; сви су ови наименованi у једном одбору који је изабрат из свих грађана католичких, који уживају бирачки права. Чиновници врховног одбора и одбора парохијског бирају се на четири године. Сви они могу бити поново изабрани.

Што се саме црквене управе тиче, Епископија дијецеze његове, признао је Државни Савет и као такав он може сам да врши јурисдикцију и епископалну управу; а ако би иренео своју власт на неког мандатора, бавје је врши пол својом одговорношћу, но пре свега мора да стекне пристанак Државног Савета.

Католичке парохије, морају да сачињавају једну швајцарску епископију, чије седиште не може бити у Кантону.

Ови који су се конституисали у царству нове организације чине сада један део епископије хришћанско катоаличке у Швајцарској.

в) Заједнице религиозне које су признate као заведења.

Осим званичне вероисповеди управа Женевског Кантоне признаје још пет религиозних установа сагласно закону од 22. Априла 1849 године.

Немачко-Лутеранска црква, конституисана је 3. Априла 1850 године а добила је од кантонске скупштине ново одобрење за тридесет година 23. Јуна 1880. Ова црква основана је у Женеви око 1707 године а припада вероисповести Лутсбуршкој и излази из конзијорије „Гота“ од године 1731 године. Од кад постоји, она је признавата од своју влада и њени односи према другим религиозним центрима који су тек реформисани. никада нису престали да буду доброочини. Она има дosta непокретног имања, и између ових и једну лутеранску цркву и једну школу.

Управа је формирана од 11. чланова који су изабрани на пет година са почасним мандатима.

Приходи од њихових добара су намењени на трошкове око вероисповеди и на помоћ убитих. Са финансијског гледишта, дирекцију потврђује Државни Савет, коме она мора сваке године да поднесе тачан рачун о вршењу своје дужности.

Немачки реформаторска црква. Конституисана је основана 12. Октобра 1894 године под обликом две управе: једна за благодјејања а друга за цркву. До (1849) године била је само једна дирекција, а Државни Савет својом наредбом од 7. Новембра 1815 године наредио је категорички да може бити активни члан ове цркве: „Немци и швајцарски Немци, који су примили нову реформу и који су настањени у Кантону од првог дана; староседиоци пошто су платили таксу за право становаша и њихов повратак у пређашње стање, само ако говоре немачки; и најзад чланови дирекције.“

Од неколико година, црква је у заједници са националном протестанској црквом Женевском. И они који припадају овој реформаторској цркви, могу бити изабрани као чланови народне протестанске конзијорије. Свештенике њене плаћа држава исто онако и са оном платом како се плаћају пастори протестанске народне цркве. Дирекција се састоји из два одбора од седам чланова, који су изабрани за време од пет година; одбор за наставу, и одбор за помоћ. Председник првога врши у исто време дужности председника заједнице. Школа је ова под непосредним надзором министарства просвете.

Заједница Израелска заснована је 3. Маја 1852 године; призната и допуштена за време од 30 година а обновљена у 1882 — за период такође од 30 година.

Управни одбор се састоји из три члана, које је заједница ове цркве изабрала за три године. Њихов је посао хонораран.

Доходци њихових добара намењени су на трошкове око вероисповеди и на помоћ сиротињском.

3. Јуна 1857. године Државни Савет уступио је бесплатно једно празно земљиште оснивачима ове заједнице да подигну себи синагогу.

Руска католица. (православне вере) основана 4. Маја 1863. године а исте године 16. Септембра, народна скупштина кантонска признала ју је за време од 30 година. Истога дана вотирала је закон за уступање једног земљишта за подизање цркве, чије позлаћено кубе уздиле се данас и блиста на једној малој висоравни des Tranchées.

Административна комисија састоји се из пет лица, изабрани од чланова заједнице, који су се на једном општем збору састали. Ова комисија обновља се сваке године и њени се чланови одмах поново бирају. Дужност председника врши прати, коме је такође заједник да дели милостију.

Црква англиканске протестантизма (англиканска) заснована 11. октобра 1850. године а истог месеца 28. признала је и народна кантонска скупштина за време од 30 година, а обновљена је пре 4 године.

Скупштина ова одобрила је исто тако да јој се уступи бесплатно земљиште за зидање једне капеле, која је сазидана на челу улице du mont-Blanc.

Одбор управни састоји се из пет чланова, који су изабрани на три године.

ДОБРОЧИННИ ЗАВОДИ

а) Општи добочинни завод.

До 1868. године добри људи хришћанских установа Женевских имали су: Женевску болницу, канцеларију за добочинства, завод Троншенов (ово је швајцарски доктор медецине који се родио 1709 а умро 1781. године) фондove за сирочад, грађанску болницу у Каружу и фондove којима је управљала општина.

Да би исчезле разлике са гледишта у помоћи, које су постала између нове и старе општине, народ Женевски донесе закон 26. Августа 1868. којим уједини свеколике имовине у једну јединицу масу, под именом „Општи Добочинни завод.“ Овим заводом рукује једна комисија од 17 чланова који су изабрани овако: седморицу је изабрао општински суд вароши Женеве, седам, општински одбор, три, државни савет. Комисија се обновља сваке четврте године и чланови исте могу бити одмах по истеку мандата поново бирани.

Извори „општег добочиног завода“ разумевајују ту разне намењене фондove, постоје на основном капиталу који је при крају 1884. године — био 5.456.000 динара. Све је то намењено на држављавање болесника, старапца, сирочади, изнемоглих и у опште Женевске сиротиње.

Ова добра не могу бити одвојена од своје намене и да остану одељена од оних државних.

Заводи, који зависе од овог општег добочиног завода, ови су: Дом за сирочад мушки, дом за сирочад женски, у Варамб-у, болница за окупљање оних који су били болесни, у малом Саконе-у, кућа за старапце у Аниор-у.

Овај општи добочинни завод шаље једнако у болницу Кантонску, у болницу за душевне болести, у дом за старапце или на нека друга места, немоћне и болесне, над којима лебди са нарочитом пажњом.

Дом за мушки-сирочад има већ у себи стотину деце, од којих једна трећина учи занат, а друге две посећују школе основне и средње.

Дом за женски сирочад има око 60 девојчица, које се припремљају за каљве ручне радове, у истој пропорцији као и она у мушким заводу.

Завод за окупљање оних који су прездавали па је сада потребно да се окупе, основан је за узимљивошћу госпође Рошилд. Имао је у 1884. години 244 пансионера. Болесници, који поправе ту своје здравље и поврате снагу, благодаре увек управи ове куће и чистом пољском ваздуху.

Уточиште за старапце, од најновије конструкције, има око 75 пансионера између 65 и 67 година старости. Ови старапци лишени су сваког извора за живот, изнемогли и остарили, а у овој кући врло добро неговани, добро намештени и храњени у место да се пребијају од удаљене до удаљене општине или у каквом Савојском селу, где их суседство одбације.

Међутим овај општи добочинни завод издржава још у Кантону водском 112 пансионера; плаћа пансион за 104 детета, у фамилијама жењевским и водским, 5 младих дечака намештених у агрономској колонији у Серихеу водском кантону и четири детета глуво нема.

Поред тога овај завод помаже једну велику множину сиротиње; новцем, лебом, вешом, хаљинама, обућом, и ово све спровођено под својом управом; ту раде и спремају око 150 раденика.

Сви трошкови у 1884. годину достижу од прилике 564.000 динара.

Кантонска болница

Ова важна установа, која има једно велико здање у Клузу близу Женеве, установљена је законом од 23. јуна 1849. године за чување и неговање рањеника и болесника.

Сви жењевски грађани, који не могуше да притечу у помоћ својим материјалним стањем, радили су ту — бесплатно, и тиме облакашавали трошкове исто тако као што су и сами болесници и рањеници који су могли да припомогну, припомогли су на једанпут или на више пута, својим имањем, трошкове око заузимања при оснивању ове куће, и око издржавања исте. Убоги се ту примају на рачун општег добочиног завода, на рачун департмана судског и полицијског, и на рачун једног друштва за узајамно помагање; а страници на рачун истих установа или још и на рачун њихових општина из које су родом. У случају болести или тешке ране, ступање у болницу допуштено је одмах, или по уверењу једног лекара из Кантоне, које уверење треба да је прогонтирано дирекцијом за старање о јавној здравственој.

Приходи ове болнице састоје се од приреза по 25 сантима, које држава скупља од трошарина; једног дела такса општине вароши Женеве, и такса на пашчад, од примања добровољних прихода у чаршији, као и од пензија, поклона и легата и од скупљеног годишњег добровољног прихода по сандуцићима. Буџет годишњи овога завода је од прилике 250.000 динара.

Управа ове болнице поверена је деветорици чланова, од којих су шесторица изабрана кантонском народном скупштином, а тројица од државног Савета.

Болници овој увек су на служби и стални помоћници: медецинска клиника, хирургијска клиника и завод за порађање сиротица и дом где се негују најдоћад. Ове клинике, чије дирекције припадају професорима медецинског факултета, направљене су за штуденте где се ови практично обучавају са великим успехом, пошто су добили у години 1883. око 3200 болесника.

Старачко уточиште.

Ова кућа за отареле подиже се у малом Саконе у, близу Женеве, у једном дивном пределу, а постала је законом од 27. Јуна 1849. године у цељи, да прима отареле своје грађане који су прешли 60 година, а који јој се шаљу од Добочиног завода општег и од друштва за узајамно осигурање.

Управа овог завода поверена је једанаесторици чланова који су изабрани на четири године и то: шесторицу је изабрала народна скупштина, тројицу Државни Савет а двојицу оних швајцарских грађана који су у овоме заводу.

Доходци овог завода састоје се из поклона и легата, као и од прихода који се добивају од оних који су у тој кући по 45 динара месечно. Овога плаћају они старапци, које је неки добро чини занод тамо послao и чији је он раније био члан, а 50 динара месечно плаћа сваки други старапац, грађанин швајцарски.

Друштво за узајамно осигурање постоји на примени горереченог закона, гдје се подразумевају сви грађани Женеве, који ће да буду чланови овог друштва. Овај закон осигурује своје чланове са тим правом да буду примљени у овај завод кад им буде 60 година: па ипак, ако осигурани жели да живи изван овога завода, или у својој фамилији, добија једну ренту од 40 динара месечно, а може ако хоће примити 480 динара годишње. Чланом овога завода може се постати кад се плаћа извесан улог, или кад се једанпут за свагда даде, или кад се даје извесна сума сваке године редовно до краја своје 59. године.

Женевци који се нису осигурали пре 60. године на овај завод, могу да уживају благодети овога завода, кад и после ових година старости уложе један одређен капитал.

Основни капитал овога узајамног друштва за осигурање био је у 1883. години 116.000 динара. Чланова који живе у овом заводу било је у тој години 74, од којих 34 живе стално у том заводу а 40 њих примају одређену своју плату и живе код своје фамилије.

Годишњи буџет у 1883. години предвиђен за 76. пансионера био је 103.000 динара оставивши један вишак преко своју расхода од 13.00 динара намењен — да плати за у напредак оно што је требало да учини држава у току година гдје је мање просперирала т. ј. да даде држави на попуну њених будућих трошкова.

Завод за душевно оболеле

Овај завод намењен да прими на рачун њихових фамилија, или на рачун општег добочиног завода, лица која су душевно оболела, створен је законом од 9. Јануара 1835. године у Вернеју близу Женеве. Њим управља један одбор, кога је изабрао Државни Савет и који је под контролом министарства унутрашњих дела. Његов буџет годишњи је око 75.000 динара али опет приходи вазда прелазе трошкове за скоро 10.000 динара годишње, према приходима пансиона и према приходима од обславања пространог имања које окружује ову кућу.

Завод за глуво-неме.

Овај је установа постала иницијативом добрих људи и жена. Основни капитал састоји се од прилике око 50.000 динара и нешто непокретних добара. Држава има свога директора са уговором по коме она узима под закуп стан и плаћа му годишње 2500 динара Држава плаћа у пансиону за децу убогу (сироту) тако: да цифра овога издржавања не пређе преко 800 динара годишње. Број глуво-немих у овом заводу износи просечно 10 лица.

Финансијски заводи за кредит и штедњу

Устав од 1847. године условио је на основни капитал економског удружења једну суму од 1.500.000 динара која ће се сума унапред прикупљати и кад се прикупи добити облик једне банке за есконт, оставе на чување и за послугу. Приходи, који ће се одотуд добити имају се употребити на одржавање вероисповеди протестанске и за јавну наставу све под државном управом.

Надзор и руковање овог основног капитала метутог у ову банку, поверијен је једној општој

комисији, чији је задатак по тим правилима, да оперира са новим пропорционалним доброма економског друштва, тежећи увек на мењеној цели. Тако су ове одредбе биле изведене већ 12. Маја 1848. године под називом безименог друштва „Женевска банка“, са капиталом од 3,000.000 динара, који је подељен на 3000 акција а свака вреди 1000 динара.

Доцније 26. Фебруара 1867. године смањен је овај капитал на 2,500.000 динара. Један милион пег стотина хиљада динара би дат општинској комисији, а акције буду сведене на 500 динара. Најзад законом од 26. Августа 1868. године који је донесен за општи добричини завод, део овога који припада Женевској банци, а произилази од основног капитала економског друштва, припаја је у својину држави, која од тада има трећину гласова у акционарској скупштини.

Од тога доба, Државни Савет, има једног свог комесара који присуствује свакој седници управног одбора и контролише рад.

Операције Женевске банке састоје се у томе: што есконтује и што покрива трговачке еспане. Она одобрава менице од 1000, 500, 100, 50 и 20 динара.

Држава извлачи од капитала у овој банци сваке године суму од 65—70.000 динара.

Хипотекарна Банка

Хипотекарна банка основана је законом од 1847. године да би одредила и одржала вредност свију економских продуктивних добара, а скопчана је са општинама старе територије.

Доходци од ових добара морали су да послуже на одржање непокретности, које су остале у овим општинама и на направу зграда које су намењене за вероисповед и јавну наставу, онамо где би било ово нужно.

Протестанска конзисторија прима од добити ове банке један приход довољан за подмирење трошка око вероисповеди. Руковање капиталом и приходима, поверено је једној општинској комисији која је састављена из 11 чланова.

Закон који је издат за општи доброчини завод, модификовао је ову установу. Основни капитал хипотекарне банке одржава се тако, што је по-

дељен између 17 општина старе територије, на 2000 неотуђивих хартија новчане вредности свака од 1000 динара. Сума доходака у 40.000 динара од ових капитала даје се сваке године унапред протестанској конзисторији. Сувишак који долази од годишњих и петогодишњих уплати подељен је између општина, сопственица папира од вредности, сразмерно овим папирима.

Главна управа и надзор ове банке поверен је једној комисији од 11 чланова који су изабрани за време од 4. године и то овако: петорицу је изabrao општински одбор вароши Женеве; тројицу бирају све општине, заједнички, разуме се оне које имају банчине папире од вредности; и најзад тројицу бира Државни Савет. Ова комисија поставља осам администратора и даје рачун сваке године Државком Савету о своме раду.

Постанак ове банке учинио је крај зеленашку и постигао једа уједини агрисултурну популацију, а учинио је огромну услугу земљи.

Операције банчине састоје се у томе што чине хипотекарне зајмове на непокретна добра која су у Кантону, издавајући, заложницу на имање; есконтује менице у интересу агрисултурне класе и прима оставе на чување.

Стопа интереса у овога завода је сада $4\frac{3}{4}\%$, а интерес је плаћен на заложнице 4% годишња је добити око 15.000 динара. 31. Децембра 1884. г. капитал је порастао на суму од 27.041.000 динара а има заложница по којима је учињен зајам у вредности до 24.237.000 динара.

Новчани завод за штедњу

Овај завод установљен је 5. Августа 1816. године. Он је основан у тој цели да прими на оставу, под државном гаранцијом, суме које доносе лица она која стално живе или којима је донунутено живети у Женевском Кантону. Доброчиним заводима, удружењима и осталим друштвима је потпуно дозвољено да остављају своје капитале ту.

Он прима депозите који нису мањи од једног динара ни већи од 500. Нико не може оставити у ову банку већу суму од 500 динара годишње, ниги пак може бити њен поверилац са капиталом већим од 5000 динара. Сваки који уноси своју уштећевину, добија једну нумерисану књигу, коју је потписао комисијски изабраник, и која у себи садржи име и презиме улагача, да-

тум, суме унесене и исплаћене; а тако исто и суме депоноване или исплаћене. Улагачима тече интерес на суму 4% годишње.

Овом популарном установом управља једна комисија од 18 чланова, које Државни Савет поставља сваке пете године, а ови опет на крају сваке године полажу му рачун о своме раду.

Да би се још боље видео успех који је ова банка учинила, под управом заиста уочљивом, биће довољно кад се констатује да стоји ово: У 1817. ој години било је улагача 493 са сумом од 97.244 динара, А од тада па до краја 1884. достигао је број улагача до 37.843 који су унтећели капитал у тој банци од 25.435.359 динара.

Јавни завод за позајмице на залоге

Законом од 22. Јуна 1872. основан је овај јавни завод за позајмице на разне залоге, а основни капитал положио је у њену кесу „Општи Доброчини завод“ у суми од 150.000 динара.

Овим заводом управљају 9. чланова, од којих тројицу бира народна кантонска скупштина, тројицу Државни Савет, а тројицу комисија „Општи доброчиног завода“ све на две године дана.

Овај завод за позајамљивање на залоге, изведен је по методу француског завода Mitis-de-piete, а у цели да притече у помоћ оним особама, који се нађу у неприлици, а не могу да се помогну одмах са другим кредитним заводима. Он позајмљује искључиво на донесене домаће ствари или какав еспап; на златне и сребрне предмете позајмљује четири петине од највеће процењене вредности дотичног предмета; а на све остale предмете две трећине такође од процењене вредности. Завод не прима предмете оне, чија вредност по процени не износи више од три динара. Тако исто не прима алате, оружје и у опште војничке потребе; залоге вагабундске и индивидуа хрјавег владања. — У опште не прима ниједан предмет чије изглед сумњив.

У 1884. години донето је у магацин овога завода 49.459 залога, и узета сума на ове предмете од 1.025.899 динара. Број откупљених предмета, обновљених и продатих износи до 29.909 од вредности у суми 614.828 динара; а остало до 31. Децембра исте године 19.550. залога од вредности у суми 411.071 динара.

Средња вредност сваке залоге, просечно узето, износи између 17 и 60 динара.

Јаша.